

Μηναῖον - ΤΗ Κ' ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Προφήτου
Ἡλίου τοῦ Θεσβίτου

Ὡρολόγιον

Ακολουθία τοῦ Μικροῦ Παρακλητικοῦ
Κανόνος

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

*ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν
ἡ κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς
παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος,
ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαίῳ τὴν χάριν,
νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει·
διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν
ἡ κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς
παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος,
ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαίῳ τὴν χάριν,
νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει·
διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις
ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς
ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
ένώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν
ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ
ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 16. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτὴ.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστῆρα παμφαῇ, διφρηλάτην
πυρφόρον, καὶ ἄγγελον σαρκί, ζήλου
πνέοντα θείου, δυσσέβειαν τρέποντα,

παρανόμους ἐλέγχοντα, κορυφαῖόν τε, τῶν
Προφητῶν σε συμφώνως καταγγέλλομεν,
μάκαρ θεόπτα Ἡλία· διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α΄. *Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες,
Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον
φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς
τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν,
ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα,
ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν τὴν μόνην
πανάμωμον.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 17. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθώμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερενλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ
πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Β΄.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α΄. *Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Θεῷ δι' ἀρετῆς, ἀκραιφνοῦς ᾠκειώθης,
οὐράνιον ζωὴν, ἐπὶ γῆς βιωτεύσας, ζωὴν
δὲ τῆς χάριτος, κεκτημένος μακάριε, σοῖς
φυσήμασι, παῖδα θανόντα ἐγείρεις, μένεις
δ' ἄφθαρτος, κρείττων εἰσέτι θανάτου, Ἡλία
θεόπνευστε.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α΄. *Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότη
δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς
χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων
καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν
σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖα
προστασία, καὶ σφῆζεις τοὺς δούλους σου.

Ὁ Πολυέλεος.

Ψαλμὸς ΡΛΔ΄ (134).

Ψαλμὸς ΡΛΕ΄ (135).

**Ἐκλογή εἰς τὴν Ἑορτὴν
τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ**

Ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἀλληλούϊα.

1. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου
σου πορεύονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί
σου ἀγαλλιᾶσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.
Ἀλληλούϊα. (88:16)

2. Ἐκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ
μὴ γινώσκοντά σε καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ
ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο. Ἀλληλούϊα.
(78:6)

3. Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν
μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ. Ἀλληλούϊα. (81:1)

4. Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ
εἰς τὰ ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν

αὐτοῖς. Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ρομφαίᾳ ἔπесον.
Ἀλληλουῖα. (77:66)

5. Ἐπὶ τὸν λαόν σου
κατεπανουργέσαντο γνώμην, καὶ
ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν Ἁγίων σου.
Ἀλληλουῖα. (82:4)

6. Ὁ Θεός, ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
ἀγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐπὶ πάντας τοὺς
περικύκλω αὐτοῦ. Ἀλληλουῖα. (88:8)

7. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ
κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
Ἀλληλουῖα. (91:13)

8. Εὗρον Δαυῖδ τὸν δούλόν μου, ἐν ἐλέει
ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν. Ἀλληλουῖα. (88:21)

9. Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας
αὐτὸν τροπώσωμαι. Ἀλληλουῖα. (88:24)

10. Καὶ ρύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν,
ὅτι ἔγνων τὸ ὄνομά μου. Ἀλληλουῖα. (90:14)

11. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ
ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.
Ἀλληλουῖα. (104:15)

12. Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν
στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν. Ἀλληλουῖα.
(104:16)

13. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν
τάξιν Μελχισεδέκ. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν
πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ
καθίσω. Ἀλληλουῖα. (109:4)

14. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω
αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.
Ἀλληλουῖα. (90:16)

15. Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι,
καὶ διηγῆσομαι τὰ ἔργα Κυρίου. Ἀλληλουῖα.
(117:17)

16. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν
τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. Ἀλληλουῖα. (113:26)

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἦχος α'.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν
Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον
όμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν,
κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Τριάς,
σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α'.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι,
εἰς ἰκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς
παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμοὺς σου
δὸς ἡμῖν Ἀγαθέ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν
ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ

τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Γ'.

Συμπλήρωμα Μηναίου - - -

Ἦχος γ'. *Τὴν ὠραιότητα.*

Τὰ Ἰορδάνεια, διηλθες ὕδατα, Ἡλία
πρότερον, καὶ τότε ἄρματι, ἀνῆλθες ὡς εἰς
οὐρανόν, ἐμφαίνων τι μυστήριον· ὅτι οὐδεὶς
δύναται, ἀνελθεῖν εἰς οὐράνια, ἐκτὸς εἰμὴ
πρότερον, μετανοίας τὰ ὕδατα, διέλθῃ καὶ
ψυχὴν ἐκκαθάρῃ· ἥς σύμβολον ὁ Ἰορδάνης.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος γ'. *Τὴν ὠραιότητα.*

Κατατιτρώσκει με, βέλος γλυκύτατον,
τῆς ἀγαπήσεως, τῆς σῆς Πανύμνητε·
καὶ καταθέλγει με πυκνῶς, βοᾶν σοι
εὐλογημένη· Χαῖρε ἡλιόμορφον, Βασιλέως
παλάτιον! Χαῖρε θρόνε πύρινε, ἡ Θεὸν
ἀναδείξασα, ἀνθρώπων φύσει τῷ τεκετῷ
σου, ἀνθρώπους δὲ θεοὺς κατὰ χάριν!

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου. (δὶς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δὶς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμοὶ 109, 104.

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ. (δὶς)

Στίχ. *Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ
ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.*

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δὶς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐρίνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ωραίας πύλης)
κγ' 29 - 39

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Οὐαὶ ὑμῖν,
γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι
οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν
καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων,
καὶ λέγετε· εἴ ἤμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν
πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἤμεν κοινωνοὶ
αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. ὥστε
μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστε τῶν
φονευσάντων τοὺς προφήτας. καὶ ὑμεῖς
πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.
ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν! πῶς φύγητε
ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; διὰ τοῦτο
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας
καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐξ αὐτῶν
ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν
μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ
διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ὅπως ἔλθῃ
ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον
ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ
δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ
Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ
καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην.
Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτεννοῦσα
τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς
ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν! ποσάκις
ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν

τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία ἑαυτῆς
ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε.
ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.
λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδητε ἀπ' ἄρτι ἕως
ἂν εἴπητε, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδοὺ
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ

ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Συμπλήρωμα Μηναίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. **Ἦχος β'.**

Ταῖς τοῦ σοῦ Προφήτου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τοῦ θείου ζήλου τὸ πῦρ, ἐν σῇ καρδίᾳ δεξάμενος, Ἠλία θεώνυμε, ὅλον τῆς ζωῆς σου τὸν διάυλον, ἐν πυρὶ διετέλεσας· ἐν γὰρ τῇ γεννήσει σου μάκαρ, παρὰ Ἀγγέλων πῦρ ἐσιτίσθης, ἐν δὲ τῇ ζωῇ σου, τρισσάκις ἐξ οὐρανοῦ πῦρ κατήνεγκας, καὶ ἐν τῷ τέλει σου, ἄρμα πυρὸς ἐξαρπάσας, ὡς εἰς οὐρανὸν ἀνεβίβασεν. ὦ τοῦ θαύματος! Πῶς ὁ πύλινος ἀνδριάς, χαλκευθεὶς ἐν τῇ δυνάμει του Πνεύματος, πύρινος

ὅλος ἐγένετο! Καὶ νῦν τῷ αὐτῷ πυρὶ τῆς Θεότητος ἠνωμένος, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαράλαμπος καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε,

ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Ὁρολογίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα. (δὶς)

Τροπάρια.

Στίχ. Αἰσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται, ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγὰὶ χειμάζουσι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν Θεονύμφευτε, ἀλλ' ἡ φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Στίχ. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Ἐξ ἀμέτρητων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ

δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἄμετρόν σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Στίχ. Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Νῦν πεπορθῶς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιάν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὁλοψύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στενάζω, μὴ με παρίδῃς τὸν ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Στίχ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥσει λίθος.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανώτατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά· εἰμὶ γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τὶς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο.

Κανὼν Α' τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Αἰσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Τότε ἔσπενσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ, καὶ ἄρχοντες τῶν Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἰδεῖν προηρημένοι, τῶν Ἥλιου θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυρομόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Στίχ. Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθώθησαν.

Ἰλαθι θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ στενόν τε καὶ δύσηχον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοί, Πνεύματος διάνοιξον,

καὶ τράνωσον, πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Στίχ. Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτίσω.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, σθενούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Στίχ. Ὁ κατειργάσω, Κύριε, ἀγίασμα, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ θεῖον, τῆς ἀγνείας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, κάθαρον ἰλύος με, αἰτοῦσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Κανὼν Β' τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχὴν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς θεαῖς, Μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Στίχ. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Ἐν τῷ σὲ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα· πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σὲ τεθέαται μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥυσαί με πυρὸς αἰωνίζοντος.

Δόξα.

Μεγαλυνθεὶς ταῖς πρὸς Θεόν σου νένυσεσι, ζηλῶν ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς Μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διὸ με ἐνδυνάμωσον, ζήλου θεοῦ πλησθέντα, τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σφζόμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὥφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάναγνε, σῶσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι.

Ὠδὴ α'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας Δομητορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι· πρόφθασον θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δὸς μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Στίχ. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἔλεή σου· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον, κηδεμονίαν σου.

Στίχ. Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἐξελθέτω μεγαλορρήμοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

Καταιγὶς με χειμᾶζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμῖαι, καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χειρὰ μοι δὸς βοήθειας, ἢ θερμὴ ἀντίληψις, καὶ προστασία μου.

Στίχ. Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Ἀληθῇ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζως, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ῥεύσαντα.

Κανὼν Α' τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Ὡς ἄριστος προφήτα ὁ ἐστιάτωρ, ὁ κόραξι τελῶν σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλὼν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ὃ πάντες κράζομεν· Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Κύριος ἀσθενῇ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Χάρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους,

ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθείᾳ, ὃ πάντες κράζομεν· Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ὁ κλείσας ὀμβροτόκους νεφέλας ὕειν, τροφῆς ἡπορημένη τῇ Σαραφθίᾳ, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνενδότως, ψεκάζειν ἔδρασας· διὸ καὶ ἔκραζες· Ὡς οὐκ ἔστιν, Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρῖμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη παρὰ πάντα τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγάλων ἡξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν· Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἡνεγκας, καὶ ἐσωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον σε πιστεῖ σέβομεν.

Κανὼν Β' τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Τερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἔκτεινας, ἔνδοξε Προφήτα, ζήλω Θεοῦ πυρπολούμενος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος πυρός ἐξάρπασον.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχύν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σῶζειν με

δυνάμενον, πάσης Μάκαρ κακώσεως,
προσεπικάμφθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει,
καὶ μὴ ὑπερίδης με, παρακαλοῦντά σε.

Δόξα.

Μεγαλύνει Θεὸς σε, ὁ παντουργὸς
ἐνδοξε, πάλαι Ἡλιοῦ, δι' ὀρνέου τρέφων
Προφήτά σε, ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου
τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος,
ποιῆσαι μέτοχον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Αδιόδευτε πύλη, ἡ πρὸς Θεὸν φέρουσα,
πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἄνοιξον δέομαι,
ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον,
ὄμβροις τοῦ ἐλέους σου, θεοχαρίτωτε.

Ὦδὴ γ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον·
καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης
ἀξίωσον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ

καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς Προφήτης τοῦ ὄντως θείου φωτός,
τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν
τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαὰβ ἀνομήσαντα, μὴ
προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ πανένδοξε,
καὶ εὐχῇ αἰτήσας, ἐξ ὕψους τὰνάματα·
ὅθεν καὶ πυρίνῳ, ἀνελήφθης Ἡλία, ὀχήματι
μετάρσιος, διφρηλάτης πρὸς Κύριον· διὰ
τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην
σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί,
σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι
μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ
πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς
βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον·
ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,
ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου,
καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ
σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει,
τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Τοῦ Ὁρολογίου ---

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὦδὴ δ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε· σὺ μου καὶ
δύναμις· σὺ Θεός μου· σὺ μου ἀγαλλίαμα,
ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπών, καὶ τὴν
ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν

τῷ προφήτῃ, Ἀββακοῦμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ
δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε. (δὶς)

Τροπάρια.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου,
καὶ ἐφοβήθην, Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
καὶ ἐξέστην.

Καὶ ποῦ λοιπόν, ἄλλην εὕρησω
ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ
σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν,
θλίψεσι τοῦ βίου καὶ ζάλαις οἴμοι!
κλονούμενος; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ
θαρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ
σκέπῃ σου σῶσον με.

Στίχ. Ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου
ἐν ὀργῇ, ἐλέους μνησθήση.

Τὸν ποταμόν, τὸν γλυκερόν τοῦ ἐλέους
σου, τὸν πλουσίαις δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν
παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, πάντα γνε ψυχὴν
μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων,
καμίνω φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω κηρύττω,
καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσον με.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει, καὶ ὁ
Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Σὲ τὴν ἀγνήν, σὲ τὴν Παρθένον
καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω, τεῖχος
ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν σκέπην
κραταιάν, ὄπλον σωτηρίας μὴ με παρίδης
τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν
συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Στίχ. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ
αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Πῶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν
δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους, οἰκτιρμοὺς
ὦ Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε
ψυχὴν, δεινῶς πυρουμενὴν, ὡς ὕδωρ
περιδροσίσαντας; Ἀλλ' ὦ τῆς σῆς προνοίας,

καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς
παραπήλαυσα!

Κανὼν Α' τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν.

Στίχ. Διότι συκὴ οὐ καρποφορήσει, καὶ
οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Τριζοτόμος μὲν ὦφθης, κακίας σαφῶς
Προφήτα, ἀρετῆς δὲ φυτοκόμος· διὸ τιμῶμέν
σε.

Στίχ. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ
πεδία οὐ ποιήσει βρώσιν.

Ἐλοιδореῖτο λόγοις σε, χήρα τροφός, τὸν
θάνατον Προφήτα, τοῦ παιδὸς τὴν ἔγερσιν
ἐπισπεύδουσα.

Στίχ. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα,
καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ὑπεσημήνω δόξαν Τριάδος σαφῶς,
ἐμπνεύσει τρισαρίθμῳ τῇ μητρὶ τὸν παῖδα
ζῶντα δωρούμενος.

Στίχ. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι,
χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Θεοτοκίον.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν Ἀγνή,
τῆς σωτηρίας οἶνον, πᾶσιν ἀναβλύζειν
ἐκνοφόρησας.

Κανὼν Β' τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμίς μου, καὶ
τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Κάμπει τὸν σόν, ζῆλον Θεὸς
πυρακτούμενον, καὶ πρὸς χήραν, πέμπει
διατρέφεσθαι, τὸν γυναικός, πάλαι ἀπειλῇ,
Ἥλιον φυγάδα, γεγεννημένον θεσπέσιε·
διὸ σε ἱκετεύω, τὴν ψυχὴν μου πεινῶσαν,
διαθρέψαι ἐνθέοις χαρίσμασιν.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Ἀμαρτιῶν, νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με, τρικυμίαι, βίου με χειμάζουσι, καὶ ἐπιπνέουσι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα, Προφήτα θεηγόρε, κυβερνήτης γενοῦ μοι, σωτηρίας πρὸς ὄρμον ἰθύνων με.

Δόξα.

Ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος, τὸν τὰς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον, ἐκδυσωπῶν, μάκαρ Ἡλιοῦ, Κύριον τῆς δόξης, καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ βίου, κατευόδωσον· σὲ γάρ, ἀγαθόν μου προστάτην προβάλλομαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μετὰ πασῶν, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, μετὰ πάντων, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀθλητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Ὁσίων ἰκέτευε, τυχεῖν με σωτηρίας, τὸν πολλὰ ἁμαρτόντα, καὶ ῥυσθῆναι μελλούσης κολάσεως.

Ὦδὴ δ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Ὡρολογίου - - -

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὦδὴ ε'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριοιον σκότος τὸν δαίμονα· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι χαῖρε Μητροπάρθενε, χαῖρε Θεόνυμφε χαῖρε θεία σκέπη, χαῖρε ὄπλον καὶ τεῖχος ἀπόρθητον, χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σέ προστρέχόντων ἐκ πίστεως.

Στίχ. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Οἱ μισοῦντες με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη καὶ λάκκον ἠντρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ καταβιάσασθαι, πρὸς γῆν Ἀγνή ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίον, καὶ οὐκ ἤδειςαν, γνόντες δέ, αἰσχυνθήτωσαν.

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου καὶ βλάβης με λύτρωσαι, καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον ἄτρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων, καὶ μισούντων με Κόρη πανύμνητε.

Στίχ. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας ἀνθ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄμετρον πρὸς με συμπάθειαν.

Κανὼν Α' τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Στίχ. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακά τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Νόμος πατρῶός σε, ὡς πρεσβευτὴν
παναληθῆ ἔδειξε, τερατουργόν, ἐκτρέποντα
φύσεις, στοιχείων Ἡλιοῦ, καὶ ὅσιον θῦμα,
φλογίζοντα νάμασιν.

Στίχ. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου·
ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

Ἡσυχνας ἄριστα, ὡς ἀληθείας
λατρευτῆς Ὅσιε, τῆς ἐναγοῦς προφήτας
αἰσχύνης, παμμάκαρ Ἡλιοῦ, σαφῶς
ὑπογράψας, Τριάδος τὴν δύναμιν.

Στίχ. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ
τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν,
οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Λόγῳ τῆς χάριτος, ἱερατεύων Ἡλιοῦ
τέθυκας, τοὺς ἱερεῖς, τῶν προσοχθισμάτων,
ἀθώοις σου χερσί, καθάπερ ποδῆρει, τῷ
ζήλῳ κοσμούμενος.

Στίχ. Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς
Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἀγνή, Χαῖρε ἡ
τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν, Χαῖρε ἡ χωρήσασα
Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Κανὼν Β' τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Στίχ. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ
ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Ὁμβροτόκους νεφέλας, εἴργεις
πυρακτούμενος ζήλῳ τῆς πίστεως, ἀλλὰ

δέομαί σου· Ἡλιοῦ ἱεραῖς μεσιτείαις σου, τὴν
φλογμῷ τακεῖσαν τῶν ἡδονῶν ψυχὴν μου
θείαις, ἐπομβρίαις ἀρδεῦσαι καὶ σῶσαί με.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱάμα
αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Ἰερεὺς δεδειγμένος τέθυκας, ἀθώοις
σου χερσὶ πανόλβιε, τῶν προσοχθισμάτων,
ἱερεῖς ἐνεργοῦντας τὰ ἄτοπα, ἀλλὰ δέομαί
σου, πάσης ἀτόπου ἀμαρτίας ἀβλαβῇ με
Προφῆτα συντήρησον.

Δόξα.

Θαυμαστοῦσαι Προφῆτα, θείαις
ἐπικλήσεσι φλέγων τὰ θύματα, ἐκτελέσας
πίστει διὰ τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι, τῇ
ἐμῇ καρδίᾳ, τὸν ἱερὸν ἀνάψαι πόθον, τὰ
ὕλῳδῃ μου πάθη συμφλέγοντα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπὶ σὲ ὥσπερ ὄμβρος, Λόγος
καταβέβηκεν ὁ ὑπερούσιος, ὃν δυσώπει
Κόρη, ἐπομβρίσαι μοι νῦν κατανύξεως,
καθαρὰς σταγόνας, ἀποπλυνούσας πάντα
ρύπον, τῶν ἀμέτρων κακῶν μου πανάμωμε.

Ὠδὴ ε'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῇ
δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθέने,
ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Τοῦ Ὁρολογίου ---

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ
αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν
ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
Ἄϊδι προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωῆς· Ἐκ
φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε. (δῖς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον
τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου.

Τὰ νέφη, τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν,
τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ
σκοτασμὸν ἐμποιοῦσι μοι Κόρη, ἀλλ' ἡ
γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον
ταῦτα μακράν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας
προσεβείας σου.

Στίχ. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας
θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Παράκλησιν, ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ
τῶν νόσων ἱατρὸν σε γινώσκω, καὶ παντελῆ
συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς
ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν
συμφοραῖς, ταχινήν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Στίχ. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ
κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον.

Οὐ κρύπτω σου, τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους,
καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπειρῶν θαυμάτων,
καὶ τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον ὄντως, τῆς
πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ'
ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ
φθέγγομαι.

Στίχ. Ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με
πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;

Ἐκύκλωσαν, αἱ τοῦ βίου με ζάλαι,
ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε,
καὶ τὴν ἐμὴν κατασχοῦσαι καρδίαν,
κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ'
εὕροιμί σε βοηθόν, καὶ διώκτην καὶ ῥύστην
Πανάχραντε.

Κανὼν Α' τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Ἀβυσσος ἀμαρτημάτων.

Στίχ. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς
μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη.

Ἰνδαλμα θεοσεβείας, καὶ βίου
ἀκραιφνεστάτου, φυτουργὸς ἀγνείας
ἐγένου, Ἀγγέλων τε μίμημα θεσπέσιε,
Ἥλιου θεοφόρε.

Στίχ. Ἔδν ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς
ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς
κάτοχοι αἰώνιοι.

Οἷστρός σε προφητοκτόνου, γυναιίου
ἐκδειματώσας, τὸν δεσμεῖν καὶ λύειν
λαχόντα, ὄμβρων ἐπίβλυσιν θεσπέσιε,
Ἥλιου φυγαδεύει.

Στίχ. Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου,
πρὸς σέ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὑψώσας γονυπετήσας, νοὸς μετάρσιον
ὄμμα, δι' ἱκετηρίας ἱερᾶς, λύσιν ποιούμενος,
καὶ αὐλακας, γῆς ἐμέθυσας ὄμβρω.

Στίχ. Καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου
πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως
προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα,
τὴν ἀειπάρθενον, ἀνύμφευτε Θεοτόκε
Μαρία.

Κανὼν Β' τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ,
ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ σοι
ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς μενούσης ἐκεῖ,
κολάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωποῦντά σε,

Ἡλιοῦ τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἄχραντον Μητέρα
σου. (Σοί, Κύριε.)

Στίχ. Ὅσα ἡὺξάμην ἀποδώσω σοι εἰς
σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Ἀγνείας ὡς φυτουργός, ἀγνὸν ψυχῇ
με συντήρησον, ὡς ζηλωτὴς Ἡλιοῦ, ζήλου
θεοῦ πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως
τῆς κακίας, τὰς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Δόξα.

Νηστεύεις βρώσει μιᾷ, ὁδὸν
τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων θεία ῥοπῇ·
διὸ ἵκετεύω σε, πάσης παραβάσεως,
ἐγκρατεῦσθαί με, θεοφόρε ἐνδυνάμωσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους θείας
ὑπάνοιξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς
εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καὶ κακῶν
τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Ὡδὴ C'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,
τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Προφῆτα καὶ προόπτα τῶν
μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἡλία
μεγαλῶνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας
τὰ ὑδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν,
πρὸς τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν,
Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιланθρωπίαν,
θεασάμενος ὁ Προφῆτης Ἡλίας, ἐταράπτετο
θυμούμενος, καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας πρὸς
τὸν εὖσπλαγχνον ἐκίνησεν. Ὁργίσθητι
βοήσας, ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε, Κριτὰ
δικαιότατε. Ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ,
οὐδόλως παρεκίνησε πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι
τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας· ἀεὶ γὰρ τὴν
μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος
φιλάνθρωπος.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς εἰς
οὐρανὸν πυρφόρου ἀναβάσεως τοῦ Ἁγίου
ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁρολογίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὦδὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ,
κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ
εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.
(δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον
τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα
με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγωγήσον
σύ, φωτὸς οὐσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ
ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς
ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου
ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ
κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ
ἀντίληψις καὶ καύχημα Παρθένε,
γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας,
ἀβοήθητων δύναμις, καὶ ἐλπίς
ἀπηλπισμένων.

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας
κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν.

Ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ
σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν
σῶν, μεγάλων χαρισμάτων ἀλλ' ὦ τῆς σῆς
χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων!

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν
τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Βλέψον ἰλέῳ ὄμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι
τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω, καὶ δεινῶν συμφορῶν,

καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με
λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει.

Κανὼν Α' τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Βάτος ἐν ὄρει.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν παραδόξως θεόθεν σοι,
σχεδιασθεῖσαν δυναμὶν ἐνδεδικώς, τροφῇ
μὲν τεσσαρακονθήμερον, Ἡλιοῦ θεσπέσιε,
τὴν δολιχὴν καταλέλυκας ὁδόν· διὸ ἐν
Χωρῇβ χορεύων ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς
δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ
ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αὐρα πραεῖα ὑπέδειξε, καὶ λεπτοτάτη
Κύριον σοι Ἡλιοῦ, Θεῷ ζηλοῦντι
παντοκράτορι, οὐχὶ πνεῦμα βίαιον, οὐ
συσσεισμός, οὐδὲ πῦρ ἐκδειματοῦν· διὸ
Ἰησοῦ τῷ πρῶτῳ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ
τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοφανείας ἠξίωσαι, καὶ προφητείας
ὥσπερ ὁ μέγας Μωσῆς, προφήτας χρίων διὰ
Πνεύματος, Ἡλιοῦ θεσπέσιε καὶ βασιλεῖς,
καὶ τῆς δόξης ἐν Θαβώρ, Χριστοῦ θεατῆς
γενόμενος βοᾷς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων
ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ,

ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τὴν σὴν ὁ πανάγαθος, Λόγος οἰκήσας Ἀχραντε ὑπερφυῶς, Θεοῦ Πατρός, ἡμᾶς ἀνέπλασε, καὶ ζωῆς ἡξίωσε τῆς ἐν Ἐδέμ· διὸ Θεοτόκον σε πάντες πιστοί, προσκυνοῦντες ἀναμέλπομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν Β' τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λαὸν ἀπολλύμενον, κατοικτιρήσας, ζήλω τῆς πίστεως, ἐπικλήσεσι θείαις, πῦρ κατηγάγου φλογίζον Ἐνδοξε, ὅσιον θῦμα· διὸ ἱκετεύω σε· τῆς αἰωνίου φλογός, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, Θαβὼρ ἐν ὄρει, Θεοῦ τὸ πρόσωπον, ὃν δυσώπει Προφῆτα, τοῦ παραβλέψαι τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης θεάσασθαι, ἀκαταγνώστῳ ψυχῇ, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

Δόξα.

Ὅδὸν πορευόμενος, τοῦ βίου πλάνας πολλὰς ὑφίσταμαι, Ἀγαθὲ μου προστάτα, κυβέρνησόν με τῇ προστασίᾳ σου, ἐπιστηρίζων γνώμη σαλευόμενον, καὶ πρὸς σαρκὸς ἡδονὰς Ἡλιοῦ νεύοντα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑμνῶ σὲ Πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω θεοχαρίτωτε, τὴν ἀγνήν σου λοχείαν,

βοήθησόν μοι βίου τοῖς κύμασι, χειμαζομένῳ, καὶ δίδου κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καθαρτικὴν μολυσμῶν.

Ὠδὴ ζ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ η'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Αἰιπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδης σεμνή, ποντούμενόν με σάλῳ, βιοτικῶν κυμάτων, ἀλλὰ δίδου μοι χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ, κακώσεσι τοῦ βίου.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Περιστάσεις καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκαι, εὐροσάν με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου, τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις

Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν ταῖς ζάλαις ἐφεῦρον σε λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύστιν καὶ προστάτιν, ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου, χαῖρε θεία καὶ μανναδόχε στάμνε, χαῖρε χρυσὴ λυχνία, λαμπὰς ἄσβεστος, χαῖρε τῶν παρθένων δόξα καὶ μητέρων, ὠράϊσμα καὶ κλέος.

Κανὼν Α' τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος β'. Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀριστα εὔρεν Ἀχαάβ, τὴν τοῦ γένους εὐπρεπὴ πανωλεθρίαν, Προφήτου ἐλεγμῶ, μαιφόνου μύσους ἀντέκτισιν· ὁ Θεσβίτης δὲ ἐκ πυριπνόου φρενός, τῷ Ζωοδότῃ ὕμνον ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀριστα εὔρεν Ἀχαάβ, τὴν τοῦ γένους εὐπρεπὴ πανωλεθρίαν, Προφήτου ἐλεγμῶ, μαιφόνου μύσους ἀντέκτισιν· ὁ Θεσβίτης δὲ ἐκ πυριπνόου φρενός, τῷ Ζωοδότῃ ὕμνον ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Τερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑεῖ σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, καταφλέγον Ἥλιον ἐπιθεμένους, πεντήκοντα δισσοῦς, ὡς Θεοῦ ἀρίστῳ θεράποντι· τῷ κρατοῦντι γὰρ τῆς ἀειζώου ζωῆς, θεοπρεπῶς τὸν ὕμνον ἀνεκραύγαζες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μύστην σε ἔδειξε Χριστός, ὡς ἀγνείας φυτουργὸν ὁ τῆς Παρθένου, ὑπέρθεος βλαστός, ἐν Θαβῶρ τῆς θείας σαρκώσεως, τῆς Θεότητος τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἐν τῇ αὐτοῦ σαρκὶ δεικνὺς σοι κράζοντι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Β' τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος πλ. δ'. Ἐπαπλασίως κάμινον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, θείου Πνεύματος ἔγνωμεν, ἄγγελον ἐν γῇ, πῦρ ζήλου θείου πνέοντα, δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ βασιλεῖς ἐλέγχοντα, χρίοντα προφήτας, Ἥλιον καὶ αἰσχύνης, συγκόπτοντα μαχαίρᾳ ἱερεῖς· διὰ τοῦτο, βοῶμέν σοι· Μελλούσης ἡμᾶς αἰσχύνης ῥῶσαι.

Στίχ. *Εὐλογεῖτε, Απόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Ἄρμα πυρὸς σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς πυρακτούμενον, ζήλω Ἡλιοῦ, τῷ θεϊκῷ θεόπνευστε· διὸ ἵκετεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῇ με πάντων κακῶν τῶν σῶν ἀρετῶν, ἐπικουφίζειν τὸν νοῦν μου, τεθρίππῳ, καὶ πρὸς νύσσαν, οὐρανίαν με φθάσαι, τὸν πάντων ἐκδυσώπει, Θεὸν καὶ Βασιλέα.

Στίχ. *Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Ῥήματι ζῶντι ἐκλειςας, οὐρανὸν ὑετίζοντα, ῥήματί σου νῦν, πνευματικῷ διάνοιξον, τὰς πύλας μοι δέομαι, τῆς μετανοίας Ἁγίε, πέμπων τῇ ψυχῇ μου, κατανύξεως ὄμβρους, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νομοθετῶν εὐσέβειαν, καὶ διδάσκων μετάνοιαν, ὁ Ἐμμανουήλ, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐπέφανεν, ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, ὑπεραγία Δέσποινα, τῆς δικαιοσύνης, ὑπανοῖξαί μοι πύλας, καὶ σῶσαί με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η΄. Καταβασία. Ἦχος δ΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει

ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὠδὴ θ΄.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος πλ. δ΄.

Στίχ. *Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.*

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. *Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.*

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. *Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὁ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.*

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. *Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοΐα καρδίας αὐτῶν.*

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ὁρολογίου - - -

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσι. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνὴν; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποῖαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποῖαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποῖον ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς

σὲ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θαρρόων κατέφυγον.

Στίχ. Καὶ ἡγείρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυΐδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεοnúμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῇ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλήν, δύναμίν σου ὁμολογῶ καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδης καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμόν, ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθὴ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα ὡς πανσθενούς, Δεσπότης Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπεινώσιν.

Κανὼν Α' τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Στίχ. Ὁρκον, ὃν ὥμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Ἄτρεπτον ἀνθρώποις πορείαν ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενος, τῇ μηλωτῇ τὸν ῥοῦν τὸν Ἰορδάνιον, ὁ Θεοσβίτης περαιωθεὶς, διφρηλάτης αἰθέριος, οὐρανοδρόμον ἤνυσε, ξένην πορείαν διὰ Πνεύματος.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς θεοσεβείας τῷ ζήλῳ, ὁ Θεοσβίτης πυρπολούμενος, ἐν πυριμόρφῳ ἄρματι ἐπαίρεται, μηλωτὴν δὲ ἐπιβαλὼν, ὃν λαθεῖν οὐ δεδύνηται, Ἐλισαῖ ἐτισσούμενον, καταλιμπάνει θεία χάριτι.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Ἀποδεδειγμένος θεόπτης, ὁ Θεοσβίτης σὺν Μωσῇ καθορᾷ, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν, καρδία οὐ λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον, ἐν τῷ Θαβῶρ τὸν παντοκράτορα.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Κανὼν Β' τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Ἰδεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὐρα Θεόν, ὡς ἰδεῖν δυνατὸν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς, πρότερον τὸ σῶμα διαγωγαῖς, καταλεπτύνας Ἐνδοξε· ὅθεν δυσωπῶ σε σαῖς προσευχαῖς, τὸ πάχος τοῦ νοός μου, λεπτύνας μετανοίας, μαρμαρυγαῖς θείαις καταύγασον.

Στίχ. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ὡς πάλαι Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ, διαρρήξας διέβης πανόλβιε· οὕτω κάμου, τῶν ἁμαρτημάτων τῶν χαλεπῶν, τὰς διεκχύσεις ξήρανον, ὄμβρους ἐπιπέμπων μου τῇ ψυχῇ, δακρύων καθ' ἐκάστην, Προφῆτα θεηγόρε, τρυφῆς χειμάρρουν προξενούντάς μοι.

Δόξα.

Σκανδάλων τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν, ἀνομούντων ἐχθρῶν πάσης θλίψεως, σωματικῆς, νόσου ψυχικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προσευχαῖς σου ῥῦσαί με, ἔνδοξε Προφῆτα ὡς ἀγαθός, προστάτης μου βοῶ σοι, καὶ τῆς ἐν τῇ γεέννῃ, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ὡς ἀγαθή, μὴ παρίδης πανάμωμε Δέσποινα, ἀλλ' ἐκτενῶς, αἰτησαι τὸν πάντων Δημιουργόν, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τὴν εὐρωστίαν τὴν ψυχικὴν, δωρήσασθαι Παρθένε, καὶ θείας βασιλείας, τὴν μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ὦδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι
λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ,
αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ
θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω·
Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή
ἀειπάρθενε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθώμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος γ'. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Φῶς ἐν πυρίνῳ τεθρίπῳ,
οὐρανοδρόμον σε δεῖξαν, ἄρματηλάτην
Ἥλια, οὐ κατηνάλωσεν ὅλως· πῦρ γὰρ
ἐν γλώσσει πηλίνῃ, εἴλκυσας κάτω, καὶ
ἀνεξήρανας ὄμβρους.

Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Παρθέने, δυσώπησον
σαῖς πρεσβείαις, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε,
τοῦ οἰκτιρῆσαι καὶ σῶσαι, τοῦ αἰωνίου
με σκότους, τὸν πεποιθότα, τῇ σῇ σεπτῇ
ἀντιλήψει.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρόπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρόπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστροι καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δεῖξαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρά. Τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὅτε σὺ Προφῆτα θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς, συνεκράθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς, τὴν κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερῶθύμισας, καὶ πύλας, ὑετοῦ θέλων ἀπέκλεισας, καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες,

καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὅτε σὺ Προφῆτα θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς, συνεκράθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς, τὴν κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερῶθύμισας, καὶ πύλας, ὑετοῦ θέλων ἀπέκλεισας, καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες, καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ζήλω τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους βασιλεῖς σὺ διεξήλεγξας σφοδρῶς, τῆς αἰσχύνης ἱερεῖς, σὺ ἐθανάτωσας θερμῶς· ἀνῆψας, πῦρ ἐν ὕδατι παράδοξον, τροφήν δέ, ἀγεώργητον ἐπήγασας, καὶ νάματα Ἰορδάνια, τῇ μηλωτῇ σου διέτεμες· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅτε σὺ Προφῆτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, τὴν ζωὴν ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόντα, σοῖς φουσημασιν ἀνέστησας, θανάτου, κρείττων ἔτι σὺ διέμεινας, ἄρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας, αἰθέριος ἀνυψούμενος, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης,

ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἥλιαν
καὶ Ἑλισαῖον καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν
χαρμονικῶς· Εὐσπλαγχνε Κύριε, παράσχου
τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν σου,
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς Οκτωήχου - - -

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν
δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ ἑνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν
ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς
παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἑνδοξος,
ἄνωθεν καταπέμψας, Ἑλισαίῳ τὴν χάριν,
νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει·
διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ
βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν
τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων
καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας
Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ,
τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ
πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφύρῳ σου ὁμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου
Ἄγιε Ἀγίων· ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στερεῶσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν
καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ
Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας
αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ
Ἁγίου Ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ
Θεσβίτου, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν·
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)